

[Ove Jensen]

konkurrence med varer produceret i lande med et lavere omkostningsniveau. Og når man kender årsagen til problemerne, skal man naturligvis løse dem ved at sænke skattetryk og ikke, som regeringen og dens forligspartier her foreslår, forhøje skattetryk.

Provenuet af de fem afgiftsforslag vil ifølge bemærkningerne til forslagene blive knap 1 mia kr., men de samme fem forslag vil forhøje skattetryk med over 2 mia kr., fordi der først skal betales indkomstskat af en indtjening, før den kan bruges til at betale afgifter med.

Fremskridtspartiet afviser disse afgiftsforhøjelser, fordi de vil forværre problemerne med både arbejdsløshed og valutagæld, og også fordi afgifter på benzin, olie og elektricitet vender den tunge ende nedad og i særlig høj grad vil ramme familier med lave indkomster.

Selv om Danmark i forvejen har verdensrekord i bilbeskatning, skal benzin- og olieafgiften igen forhøjes. Det er i forvejen uhyggelig dyrt at holde bilen i gang, og for de allerfleste er bilen jo et nødvendigt redskab i hverdagen, for at man kan passe sit arbejde. Den nye forhøjelse af kørselsudgifterne betyder, at det bliver en endnu dårligere forretning for den flittige og arbejdsomme at køre store afstande for at passe sit arbejde, og derfor vil resultatet også blive, at virksomhederne vil få endnu større vanskeligheder med at skaffe den fornødne arbejdskraft.

Man kan undre sig over, hvordan det i det hele taget har været muligt for regeringen at få dette forlig brygget sammen, når man tænker på, hvad forligspartierne tidligere har udtalt vedrørende disse afgiftsforhøjelser.

Centrum-demokraterne kom i folketinget på, at de ikke ville være med til at forhøje bolig- og bilbeskatningen. Og hvordan har de så praktiseret dette løfte? De har deltaget i næsten samtlige forlig, der har medført forhøjelse af bolig- og bilbeskatning, og derfor er der sådan set heller ingen grund til at undre sig over, at de nu leverer de stemmer, der er afgørende for, at de afgiftsforhøjelser, som der her er tale om på benzin, kan vedtages. Der er heller ingen grund til at undre sig over, at de leverer de stemmer, der er afgørende for at få forhøjet boligudgiften ved nye afgifter på elektricitet og olie. Men der kan være grund til at undre sig over, at CD ikke

for længst er røget ud af folketinget, for det er desværre ikke første gang, de gør det stik modsatte af det, de er blevet valgt på.

Og hvad med kristeligt folkeparti? Den 23. juni 1979 sagde kristeligt folkepartis ordfører, hr. Arne Bjerregaard, fra denne talerstol – jeg citerer fra spalte nr. 12227: »Vi kan ud fra en social betragtning ikke være med til at gennemføre elafgiften.«

Jeg vil gerne spørge hr. Arne Bjerregaard: hvad er det, der er sket med hensyn til kristeligt folkepartis sociale betragtninger, siden de nu ikke alene accepterer elafgiften, men også vil være med til at forhøje den?

I forbindelse med forslaget om en højere afgift på elektricitet rejser der sig et specielt problem for Bornholm, der i forvejen har unormalt høje elpriser på grund af den store afstand, der er til øen. De bornholmske forbrugere har gennem længere tid arbejdet på at få elprisen nedsat, og de vil sikkert – og med rette – anse denne forhøjelse for at være en oplagt urimelighed. Har ministeren overvejet, om der i forbindelse med dette lovforslag kan ændres på dette urimelige forhold, der nu vil blive yderligere forværret, ikke alene ved dette lovforslag, men også ved den foreslåede momsforhøjelse, der rammer ekstra hårdt på grund af en i forvejen høj elpris?

For at der ikke skal være nogen som helst tvivl, skal jeg oplyse, at fremskridtspartiet naturligvis vil stemme mod samtlige afgiftsforslag. Vi vil ikke være med til at forhøje hverken bolig- eller bilbeskatning, og vi vil heller ikke være med til at forhøje charterafgiften, der også rammer almindelige borgere, der ikke har råd til at rejse med ruteselskaber. Vi vil i det hele taget ikke være med til forslag, der som disse forringer reallønnen og forværrer arbejdsløshed og valutagæld, men vi vil være med til noget, der løser disse problemer, og det er offentlige besparelser i en størrelsesorden, der virkelig batter noget, og lønfremgang gennem skattelettelser.

Kalnæs (SF):

Jeg vil først sige noget generelt om de fem lovforslag, vi taler om her.

SF har flere gange foreslået afgift på energiforbrug som et middel i energipolitikken, men vi har altid haft to forudsætninger for at ville bruge afgifterne i energipolitikken. Den